

Чл. 551. Платецътъ може да ограничи приеманieto съ една часть отъ суммата; всѣко друго ограничение означава отказване да се приеме мѣнителницата.

Чл. 552. Приемателътъ (акцептантътъ) е длъженъ да заплати приетата сумма на означения срокъ въ мѣнителницата; съ приеманieto той се задължава и къмъ издателя на мѣнителницата. Противъ издателя, обаче той нѣма никакво мѣнителнично право.

Чл. 553. Ако въ мѣнителница, която ще се заплати на друго мѣсто, а не въ мѣстожителството на приемателя, не е означено отъ издателя името на лицето, което трѣбва да ѝ заплати тамъ, приемателътъ има право да означи такова лице; въ противенъ случай, счита се, че приемателътъ желае самъ да заплати мѣнителницата на платежното ѝ мѣсто.

Издателятъ на мѣнителница, платима другагдѣ, а не въ мѣстожителството на приемателя, може да заповѣда прѣд-явлението ѝ за приемание. Ако приносительтъ не изпълни тая заповѣдъ, губи всѣко право на обратно искание срѣщу издателя и джирантитѣ.

Отдѣление 7.

Обратно искание за да се получи обезпечение.

Чл. 554. Когато мѣнителницата не е приета или е приета въ часть отъ показаната въ нея сумма, приносительтъ може, срѣщу прѣдаване протеста, да иска отъ издателя или отъ джирантитѣ достатъчно обезпечение за заплащане стойността на мѣнителницата или на неприетата часть отъ нея, заедно съ разноскаитѣ, причинени отъ